

TUR- CYKLIS- TEN

3
1982

Avedøre Tværvej 15
2650 Hvidovre
Tlf. 49 46 70

Kontaktpost 15 SJÆLSØ RUNDT '82.

ØSTTYSKLAND 1979

af Jim og Annabel Loring.

fortsat fra sidste nr. ....

Næste dag cyklede vi gennem Harzen, et skovklædt område med mange træhuse. Dette var den mest maleriske del af turen. Dagens højdepunkt var 1000-fods klatreturen op ad Kyffhäuser. Med 51 kg. cykel plus bagage var det meget anstrengende i gear 40. Vi nåede lejrpladsen ret sent og uden mælk. Opsynsmanden havde ikke mere, men sprang straks op på sin motorcykel for at skaffe noget.

Næste dag lærte os en masse om østtyske veje. For det første, iflg. lokale udsagn, er det gode gamle preussiske veje. Vi tænkte, dette var en passende beskrivelse for brolagte veje og havde ikke ventet at havne på en sti lige midt i høsten. Dernæst så vi, at vejene kun er flade ved top og bund af bakkerne og fyldt med huller, som kulkastede alle teorier om drivende kræfter. Ca. 8 miles fra lejrpladsen standsede vi og købte en is som forberedelse til endnu en lang stigning. Man sagde, at de næste miles ville være forfærdelige. En mand tilbød os endog et værelse i sit hus, fordi han ikke mente, at vi kunne nå frem før mørkningen.

Om lørdagen kørte vi ikke, fordi Annabel's mave ikke brød sig om det måltid, jeg havde tilberedt den foregående aften. Medens vi rodede med Daisy, kom tre unge børn fra Leipzig forbi. Da de fik at vide, vi kom fra London, svarede de øjeblikkeligt: "Åh, det er der, hvor Karl Marx er begravet." De indoktrineres åbenbart i en tidlig alder. Af internationale lejrpladser i Østtyskland kan der være få og afstanden imellem dem

lang, dette betød, at næste etape ville være 75 miles. Starten var god, da de første tyve miles var nedad. Schwarzsadalen har stejle skovbevoksede sider med dejlige landsbyer i bunden. Vi gjorde pause i den gamle markedsby Saalfeld for at få en frugtiskage og et glimt af et sidespor med et damptog, og snart var vi kede af at have tabt al højden. Nu, hvor vi rejste tæt på landets sydlige grænse, blev vi gang på gang generet af dybe dale med retning nord-syd på tværs af vores retning. Vi ankom til Plauen meget trætte og vel vidende, at lejrens eneste facilitet var et kemisk toilet. En sø for enden af pladsen tjente til at vaske sig i. Men en kæmpeoverraskelse ventede.

Opsynsmanden blev så overrasket ved at møde britiske tandemister, at han lod os campere gratis. Da han så vores helt rørende Karimat (liggeunderlag), skaffede han et stort stykke skum, som vi kunne sove på den nat. Det var åbenbart hans første møde med letvægts campingudstyr, og der var vist nok mange nysgerrige campister, som passerede teltet den nat.

Næste dag skulle have været meget lettere, men på grund af både det ene og det andet nåede vi først lejrpladsen et godt stykke efter mørkets frembrud. Daisy havde spillet op, og det blev diagnosticeret til en ødelagt kuglelejeskål og afhjulpet "by packing bearing around the axle". Dette forstår oversætteren ikke meningen med! Det var det eneste besvær, Daisy gav os på hele turen. Så mødte vi en cyklist og sad sammen i en skovkant og drak kold urtethe og talte om Østtyskland. Han havde lavet en tandem af to solocykler til brug for sine sønner. Desværre brød de sig

ikke om den. Ved tussmørke kørte vi ind i et tordenvejr, men et bekvemt busskur hjalp os fra at blive dyngvåde.

Så kom endnu en hviledag fulgt af en ny køredag. Denne gang var vi mindre end 3 meter fra grænsen mod Czekoslovakiet. Jeg kunne ikke undlade at tænke på, at grænser er uden mening og også, hvor anderledes det ville være ved den Vesttyske grænse.

Sidste etape var fra Altenburg, højt oppe i bakkerne, til Dresden, det sidste stykke langs Elben. Det var på denne yderst behagelige etape, vi så den eneste østtyske tandem, igen lavet af to solocykler. Ejeren fortalte, at tandemere ikke mere laves i landet.

På ti dage, heraf 7 i sadlen, havde vi kørt 360 miles, og oplevelsen og de tilfældige møder mere end opvejede den nedslående start i Østberlin.

I Dresden gik en dag med besøg i Zwinger, et museum indrettet i en vidunderlig barokbygning, samt borgen Pillnitz. Byens centrum er genopstået siden krigen, og det overraskede os ikke, at Dresden er venskabsby med Coventry.

Lige før afrejsen fra Dresden, mødte vi nogle ekstandemister, et charmerende par, som hjalp os til stationen og som afskedsgave gav os en flaske bulgarsk vin og noget glykose for at "holde os gående". Jeg tror ikke, den slags venlighed mod fremmede findes i England.

Konklusion: Turen var besværlig. Man tænker hele tiden på landets politiske system. Socialisme er ikke nødvendigvis den rette styreform. Vi betalte campingpriser på mindst 4 pund, hvorimod østtyskerne kun skulle betale 1/8 heraf.

Desuden kan næsten ingen tale engelsk, så hvis man beslutter at tage dertil, så sørg for, at mindst en af gruppen taler godt tysk.

Oversat af Johan Knudsen på en undtagelse nær fra "The Tandem Club Journal" no. 54, Feb. 81.

JORDEN RUNDT.

AURANGABAD, INDIEN D.29/6 1982

Kære alle!

Kenya er et meget afvekslende land med bjerge og skøn natur, og langs med selv større veje så jeg giraffer, elefanter og gøzeller. Jeg var en uge ved stranden og inden jeg tog videre nåede jeg toppen af Mount Kenya, hvor der var sne og koldt.

I Nairobi boede jeg hos en amerikaner, der havde huset fyldt med cykelværktøj. Der fik jeg rettet hjul, og han havde et specielt stykke værktøj (campagnolo) til at se om pålodningen til baggearet er lige, meget nyttigt!

Inden jeg fløj til Indien var jeg 2 uger i Tanzania for at besøge deres berømte nationalparker, bl.a. Serengeti. Jeg var på en 4 dages bil-safari og så masser af dyr.

Jeg fløj til Bombay og blev der 1 uge. Da jeg begyndte cyklingen igen tog det en hel dag at finde ud af byen. Første dag havde jeg kørt 55 km, men var kun kommet 20 km fra startstedet. Når jeg spørger om vej, peger folk ofte bare i den retning, jeg er på vej. Monsunen er ved at begynde, men jeg håber, at jeg kan holde den bag mig, når jeg cykler nordpå.

Ogår så jeg nogle klostre og templer, der var hugget ud i klippevæggene.

Ændret tidsplan: New Delhi 1/8, Kathmandu 15/9 og Bangkok 1/11.

Mange hilsner

Jan

HJORTEKÆRSVEJ 155 - 2800 LYNGBY
TLF: (02) 88 68 84 - GIRO 9 12 07 69

BANANI SPORT

Cykløen - der er kælet for

Vigerslevvej 35 Telefon 300420

Verdensmærket
i
Gearskifttere.

RITTER CYKLER

Lynby Storcenter 88
tlf: (02) 87 66 01

Det blev et tilfælde, og ikke redaktionens ihærdige undersøgelser, der omsider afslørede vor mangeårige anonyme læsers identitet.

"N.N." havde ellers virkelig anstrengt sig, for at bevare sin anonymitet. Eftersom det efterhånden var gået op for ham, at vi kun undtagelsesvis bringer artikler uden at forfatterens identitet er os bekendt (og aldrig, hvis de indeholder hadske angreb på redaktionen), opgav han omsider sit navn, men gjorde til gengæld et stort arbejde ud af at tilsløre sammenligningsgrundlaget til tidligere skrivelser.

Han brugte en ny skrivemaskine. Han ændrede stil. Han fik en anden person med en tydelig glimrende beherskelse af det danske sprog til totalt at gennemrette sin artikel.

Det, der uden tvivl har voldt ham de største anstrengelser, var dog nok at forfatte et ledsagebrev, hvori han udtrykker stor tilfredshed med bladet og iøvrigt skamroser os, så vi (næsten) rødmer. Det komiske ved dette er dog, at vi egentlig altid har været enig med "N.N." i hans mere saglige kritik af bladet - det er et elendig venstrehåndsmakværk præget af redaktionel dovenskab og en sygelig inferior, studentikos "humor", som henvender sig til en flok halvgale, snæversynede fanatikere (der fik I den!!) Og vi bruger for mange parenteser (!)(sommetider flere i rækkefølge)(!!).

Resultatet af "N.N."s anstrengelser blev en udmærket artikel, som bringes andetsteds i bladet, og det er med glæde, vi hilser Søren Johnsen velkommen blandt vore bidragydere.

Men det er også med vemod, vi siger farvel til "N.N." - enhver redaktion har brug for en anonym læser, hvis ubarmhjertige - om end ofte usaglige - kritik er en betydelig inspirationskilde. Her var "N.N." perfekt, og vi vil savne ham.

Det tilfælde, der afslørede "N.N." var, at han - vi formoder i et øjeblikks distraktion - glemte i ledsagebrevet at stryge sin sædvanlige trussel om, at han ville opsiges sit abonnement, hvis vi ikke bragte artiklen i bladet.

Red.

Tak til de 23 TURCYKLISTER, der trodsede vejr og vind (og særdeles regnen) og mødte op som kontroller ved årets SJÆLSØ RUNDT-arrangement.

Det plejer altid at være godt vejr, når vi kører SJÆLSØ RUNDT, men i år var det altså en undtagelse, idet det faktisk regnede det meste af dagen. Der var i år lidt færre deltagere, så vi kunne slutte i Lundtofte allerede kl. 16,30.

Af de ca. 19.000 tilmeldte gennemførte ca. 14.000 - trods det dårlige vejr.

D.C.F. og TURCYKLISTERNE har nu modtaget en check på kr. 30.000,- fra Berlingske Tidende. Vi siger tak til Berlingske for beløbet, som er fordelt med kr. 22.500,- til D.C.F. og kr. 7.500,- til TURCYKLISTERNE i henhold til aftalen.

Det er et dejligt beløb at få, og vi vil anvende det som klubtilskud ved kommende arrangementer.

EMR

MØLLEÅTUREN

Søndag den 16. maj havde Søren Larsen lagt en tur i Dyrehaven, Jægersborg hegn og lidt længere nordpå gennem Gl.Holte, Sandbjerg, Hørsholm, Høsterkøb og Birkerød.

Godt 20 deltagere var i smukt forårsvejr mødt til det annoncerede tidspunkt på Lyngby torv.

Selv om de fleste kender det område turen gik igennem temmelig godt, bliver man aldrig træt af vores prægtige Dyrehave, som på så fin dag præsenterede sig fra sin allerbedste side.

Vi trillede stille og roligt nordpå gennem skoven over Eremitagen med slottet til venstre og - takket være Statsskovvesenets fremsyn - fri udsigt over Øresund til højre. Videre ad Grisestien - det gamle banelegeme fra Nærum-Vedbæk banens dage - til Vedbæk. Tilbage til Mølleåen på cyklestien langs kystbanen og gennem skoven til Stampen.

Det var som før nævnt i foromtalen lykkedes Søren at få arrangeret en forevisning af Stampemøllen, der i dag efter Nationalmuseets istandsættelse driver et lille uldspinderi. Nationalmuseet havde beredvilligt sør-

get for en kyndig omviser, som grundigt orienterede om vandkraftens udnyttelse, og om spindeprocessens forskellige faser. Maskineriet har været i erhversmæssig brug for ikke så mange år siden og er altså nu genopstillet og trækkes af Mølleåens vand. Den medbragte frokost blev indtaget ved Ørholm kro.

Efter frokost påny nordpå ad kendte og mindre kendte veje og stier. Trofaste deltagere i Sjælsø Rundt kunne nikke genkende til mange af strækningerne. Fra Birkerød gik turen ad Kongevejen tilbage til Lyngby.

Tak til Søren der havde forstået at finde en af de fine dage som Forår og sommer 1982 har budt på så mange af.

SAR

----000----

TOSCANA -
DE 1.000 BAKKERS LAND

En af de årligt tilbagevendende begivenheder, der får mig til at glæde mig til næste år, er cykelturen sydpå.

I år gik turen til Italien, for 3. men ikke sidste gang, for hvilket cykelland! Vi havde satset på en billig restplads og formødens 900 Kr fløj vi til Rom (og sidenhen retur). 160 Kr extra måtte vi slippe for at få de kære, demonterede cykler med.

Ikke uden hjertebanken ventede vi på cyklerne ved bagage-båndet, men også denne gang ankom de uskadt. Respekten for de ædle cykler findes selv blandt de ellers om-sig-smidende lufthavnsarbejdere. Men for cyklister ER Italien vel også det mest civiliserede land at rejse i. Selv med jernbane kan man trygt sende sin cykel.

Rejsebureauet bragte os med bus 200Km nord for Rom til kysten ud for Elba, og efter en gruppvækkende nat (min rejsekammerat snorker som en hvalros!) begav vi os næste morgen ind i landet, op i Toscanas bakkede landskab. Hele 21Km måtte vi tilbagelægge inden vi indtog den første cappuchino og isvaffel.

Vi kom hurtigt til at sende kærlige blikke ned på vores 6-krans (14-16-18-21-28-34 og 40-53 foran), for stigningerne lå ofte på 10-12%. 92Km, pashøjder op til 900 m.o.h. og en 7-8 caféer blev det til den første dag inden vi med en glubende appetit satte os til aftensbordet i en lille hyggelig restaurant. Det Toscaniske køkken er nok det bedste i Italien.

2.dagen er altid den værste! Benmusklerne er ømme og uden saft og kraft. Bedre blev det ikke af, at turens højdepunkt skulle bestiges den dag. Fra den lille by Castel del Piano i 630 meters højde skulle vi på kun 10Km nå op til vintersportsstedet Mt. Amiata i 1385 meters højde. Gennem kastanielunde og et væld af blomstrene gyvel (og en del pustepauser) nåede vi derop i den kølige luft. Takken herfor var, at skyerne begyndte at trække sammen om den udslukte vulkan og ødelagde vores nedtur med et regnskyld. Resten af dagen var stort set nedtur og afsluttedes med turens bedste middag. For kun 70Kr fik vi 3 retter mad, vin, kaffe og en lille en til. Restauratør-familien havde deres eget bord og konverserede gæsterne livligt alt imens mutter rørte i gryderne og serverede.

3.dagen tilbragte vi i Sienna, en prægtig middelalderby, som jeg vist burde vide en masse om, men smuk var den. Og sikke nogen viktualieferretninger! Det blev til en storslået frokost, indtaget på domkirkens trappe.

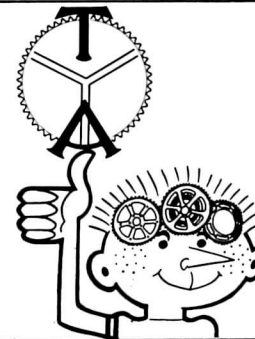
Men Siena er en lidt større by med turister - og priserne derefter. For ikke at bruge penge på et dyrt hotel (i år havde vi flottet os og ladet teltet blive hjemme), kørte vi 35Km nordpå op i Chianti-bjergene til byen Radda. Vi stødte på en ung vinbonde og hans honningfabrikarbejderskekone, som inviterede os hjem til deres vingård. Inden vi forlod den næste morgen (de havde selvfølgelig overladt os deres dobbeltseng) var vi på en rundtur i vinkælderen. Vi fik et par flasker med på vejen (hvad har man ellers cykeltaskernes baglommer til?).

Og sådan fortsatte vi de næste dage. Det Toscaniske landskab er umådelig flot med sine runde bjerge med middelalderbyer dekorativt (men besværligt) placeret på toppen. En del cykelryttere mødte vi også. Så hægtede vi os på deres baghjul indtil der kom en bakke, hvorefter vi strøg forbi dem med et stort grin! På bakketoppen ventede man på sin nyhvervede ven og fulgtes stille og roligt ad et stykke vej. Det skal retfærdigvis siges, at mange af dem var af lidt ældre årgang.

Hvor man dog nyder at suse gennem de kønne landskaber på sit velsmurte kølebarn og mærke, hvordan alting fungerer og cykel og rytter går op i en højere funktionssenhed. Og hvor er man dog hjælpeløs, når krikken bryder sammen! Flangen på min vens bagnav knækkede så 1/3 af egerne sad løst. Vi trak 10Km til den nærmeste bjergby, men ligemeget hjalp det, for

VERDENSMESTER-CYKLEN

SAXIL-CYKLEN

SAXIL-CYKLER ApS - Tlf. 01-21 73 14
Vesterbrogade 166, 1800 København Vkarrimor
CYKLE-
TASKER

NÆRMESTE FORHANDLER ANVISES: 02-803278

cykelforretningerne findes kun i de store byer. Den næste dag, som heldigvis var den sidste, måtte vi derfor rette hans hjul op bedst muligt, hvorefter han for sigtigt trillede afsted, mens jeg måtte belæsses med al hans habengut!

søren jøhansen

AKTIV-MØDE.

TIRSDAG D. 12/10 KL. 19.00 MØDES VI TIL EN DISKUSSION OM NÆSTE ÅRS SÆSON I KLUBBEN. ENDVIDERE TALER VI OM DE I ÅR AFHOLDTE ARRANGEMENTER OG MODTAGER I DENNE FORBINDELSE GERNE KRITIK. SÅLEDES AT DE FEJL OG MISFORSTÅELSER DER HAR VÆRET KAN BLIVE RETTET I NÆSTE ÅRS ARRANGEMENTER OG TURE.

ENEVIDERE VIL DER BLIVE FREMLAGT DET AF KASSEREREN UDARBEJDEDE OG AF REVISOREN REVIDEREDE REGNSKAB.

DE TO TIDLIGERE GANGE VI HAR AFHOLDT AKTIVMØDER HAR DER IKKE VÆRET DET STORE FREM-MØDE. SÅ I ÅR KÆRE MEDLEMMER, GØR OS DEN TJENESTE AT KOMME UD DEN AFTEN, SÅ VI KAN FÅ EN GOD OG SAGLIG SNAK OM KLUBBENS FREMTID.

DER ER KAFFE/THE, KAGE OG EN LILLE EN TIL DE FREMMØDTE.

PÅ GENSYN!

EMR

ISEFJORDEN RUNDT

Den traditionelle tur rundt om Isefjorden blev i år gennemført på en smeltende varm grundlovsdag. Ved starten fra AB's baner kunne turlederen - Johan Knudsen-mønstre et felt på ikke mindre end 18 deltagere, som havde mod til at kaste sig ud i en tur på ca. 200 km eller mere i tæt ved 30 gr. varme. Incl. vejen til og fra mødestederne kunne det i nogle tilfælde godt blive et pænt stykke over 200 km den dag.

Den første etape til Hundested gik gnidningsløst - kun en enkelt punktering -, og efter færgen overfarten til Rørvig var der frokostpause.

Syd for Nykøbing Sj. deltes vi i 2 hold, idet "strammerne" - de fleste - kørte over mod Høve og Sejerøbugten, medens et lille hold "slapperne" kørte sydpå og således afkortede turen med ca. 30 km. Det var tanken, at begge hold ud på eftermiddagen på ny skulle mødes ved Maglesø - vest for Holbæk - til samlet kaffedrikning.

Sådan gik det imidlertid ikke. "Strammerne" havde først maskinuheld og dernæst slappe de de lidt for meget af med at soppe og spise is. Efter den omgang var det svært at stramme den igen, så "slapperne" ved Maglesø havde ikke tålmodighed til at vente, men var trillet hjem over Elverdammen og Svogerslev.

Bagende varmt var det, så dagen bød på store mængder væskeindtagelse og forbrændte arme og ben. Hele Odsherred er stort set uden skov og dermed lidt skygge og kølighed, så der var ingen formildende omstændigheder at finde. Asfalten på de små veje fik tydelige mærker af smalle hårde

cykelringe. Alle stop for at orientere sig kunne kun ske i skyggen af en enlig træ eller husgavl.

Det blev relativt sent inden deltagerne var hjemme igen til et tiltrængt og sva-lende bad.

Johan Knudsen var som nævnt turleder, som vanlig omhyggelig og omsorgsfuld.

SAR

----oOo----

Vi bytter nu klubblade med D.B.C.T. (Dansk Bicycle Club's Turistafdeling). D.B.C.T.'s blade vil være fremlagt i klubben.

----oOo----

ÅRSKONTINGENT TIL TURCYKLISTERNE (ABONNEMENT PÅ BLADET) KR. 25,-.

SÅFREMT MAN ENDVIDERE ØNSKER AT DELTAGE I KLUBAFTENARRANGEMENTERNE KRÆVES PAS-SIVT MEDLEMSSKAB AF HVIDOVRE CYKLE KLUB. IDET DISSE ARRANGEMENTER FINDER STED I HVIDOVRE CYKLE KLUBS LOKALER PÅ AVEDØRE TVÆRVEJ 15, HVIDOVRE.

KONTINGENT TIL H.C.K. ER KR. 35,- HALV-ÅRLIGT.

DER ER FAST KLUBAFTEN DEN ANDEN TIRSDAG I HVER MÅNED (MED UNDTAGELSE AF JANUAR OG JULI, HVOR DER ER ÅBENT FRA KL. 19.

EMR

ABONNEMENT '82.

Til medlemmer, der endnu ikke har betalt abonnement for 1982, er der i dette nr. af bladet endnu en gang indlagt giroblanket til indbetaling.

Vi vil herefter gå ud fra, at fortsat manglende indbetaling betyder, at de pågældende ikke længere ønsker medlemskabet opretholdt.

Kassereren har ikke hørt nærmere til de 2 indbetalinger uden afsender, der var omtalt i sidste nr. Desværre vil disse 2 altså også være omfattet af foranstående.

SAR

Kasserer:

Svend Aage Rasmussen
Bygdevej 6,
28 30 Virum.

Postgiro: 5 71 38 46

Redaktion:

Steen Hommelhoff Jensen,
Rytterhusene 14,
2620 Albertslund.

DEAD-LINE FOR NÆSTE NR. AF BLADET ER D. 1/11 1982.